

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΚΑΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΑΡΙΘ. 51.

ΕΤΟΣ
Β'

(ΕΤΟΣ Β'. 'Η Σημερινή' Επέτειος τοῦ «ΦΛΕΡΤ».)

— Καθμένη μαμά, καὶ σὺ τὸ «Φλέρτ» διαβάσεις ; Ἐκλείσας ἕνας χρόνος τώρα ποῦ βγαίνει αὐτὸ τὸ φύλλο, καὶ δὲν τῶπασα ποτὲ (!!) στὰ χέρια μου.

— Ἐ, μὰ ξέρεις, κόρη μου, ἐμεῖς ἡ γερὰς γυρίζουμε καμμιὰ φορὰ τὸ φύλλο, ἔτσι γιὰ ποικιλία...

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΡΟ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ επιθεωρήσεως τῆς ἐβδομάδος σπεύδωμεν νὰ σᾶς δηλώσωμεν ὅτι τὸ «Φᾶερτ» εἰσέρχεται εἰς τὸ Β' ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του. Κατ' ἀνάγκην τὸ «Φᾶερτ» εἰσέρχεται εἰς τὸ δεύτερον ἔτος, διότι τὸ τ ρ ί τ ο ν μας, εἶνε ἐξ ὁλοκλήρου ἀπνοχο- λημένον μὲ τὰς κυρίας. Ὅταν ὅμως εὐκαιρήσῃ καὶ τοῦτο, θὰ εἰδοποιήσωμεν τοὺς τυχόν ἐπιθυμοῦντας ἀρρενας ἀναγνώστας μας.

Πολλὰ ἔπρεπε νὰ γράψωμεν περὶ τῆς πορείας μας—ἥτις ἐν παρόδῳ εἰρήσῃ ἐγένετο πάντοτε κα- βάλλα—κατὰ τὸ πρῶτον μας ἔτος. Μᾶς ἀνεχαίτισε ὅμως, πρῶτον τὸ ὅτι θὰ ἐκδύσωμεν κατ' αὐτὰς τὸ «Ἡμερολόγιον τοῦ Φᾶερτ» ὅπου θὰ τὰ γράψωμεν καλλίτερα, καὶ δεύτερον—ὅπου καὶ σπουδαιότερον—μερικοὶ Ἰαπωνικοὶ στίχοι, τοὺς ὁποίους ὁραία Ἰα- πωνίς συνεργάτις μας ἔσχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς στείλῃ ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου. Ἰδοὺ οἱ στίχοι:

Δίο-ταράμα, πλίτς-μπρὸς, λιλὸ σου,
Ἄν-τρίκ, βᾶλ-πάλουκ, γλύκο-κο-κό.

Ὁ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον:

Μᾶς ζουράνε τὸ δ ᾶ χ τ υ λ ὸ σου
καὶ θὰ γυρέψουμε καὶ δανεικό.

Καὶ κατωτέρω:

Γκου-λουν, Γκου-λουν,
Ἀρθούρι βᾶλ-μανῆκι
καὶ-τῆ-βαροῦν, καὶ-τῆ-βαροῦν,
καὶ-πῆρε χέρι-μπρίκι.

Ἦτοι:

Χρόνια πολλά—Χρόνια πολλά
Τὸ Πόρτ- Ἀρθούρ δὲν πέφτει
ἀρχίσαι νὰ κάνουμε
καὶ τῆ δουλειὰ μὲ νέφτι.

Ὁ Πετεινὸς μας, ἀμέσως ἀπάντησεν εὐχαριστῶν τηλεγραφικῶς, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν κοκκορικὴν ἀκατα- νόητον γλῶσσαν, ὡς ἑξῆς:

Δαμά-ις-τά, ἰ-τάς, ἰ-τάς,
παρα-ρουφιδν, ἀ-ράτου
χουζούρ-φανάρ, ὑδ-ὑδ,
λύς-δράκ, τικ-τόκ, ραρά-του.

Ἦτοι:

Ὅταν θὰ νοιώσῃ ὁ κερατᾶς
τὴ γλύκα τοῦ κεράτου
μέλι καὶ γάλα γίνεται
μὲ τὴ νοικοκυρά του.

Ἄλλα καὶ τὸ ἡμέτερον εὐέλπι *Enfant Gâté*, μᾶς γράφει τὰ ἑξῆς:

Λοιπὸν αἰσιῶς μπαίνουμε στὸ δεύτερό μας χρόνο πρῶτον ρεκόρ κατέχοντες εἰς τὴν κυκλοφορίαν τὸν γέλωτα σκορπίσαντες καὶ διώξαντες τὸν πόνον καὶ βασιλεῖς ἀκλόνητοι σὲ κάθε μιὰ καρδίαν.

Τὸ τί θὰ γίνῃ, βοὲ παιδιὰ, στὸ μέλλον θὲ νὰ ἰδῇτε θὰ ἰδῇτε πῶς ἐγκόλπουν σ' ὅλους τὸ «Φᾶερτ» θὰ γίνῃ μὲ τοῦτο μόνον ἡ ψυχὴ τοῦ κόσμου θὰ κινῆται κι' ἀνθρώπος ἀφλερτίριστος κανεὶς δὲν θ' ἀπομείνῃ.

Ἐν ἀπὸ τὰ ὀποιοῦντα ζητήματα αὐτῆς τῆς ἐ- δδομάδος ἦτο καὶ ἡ παράστασις τῆς «Ἰφιγένειας» ὑπὸ

τοῦ Γάλλου Σιλβαῖν καὶ τῶν ὁραίων κυριῶν του εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον. Καίτοι παρέστημεν εἰς τὴν παράστασιν, δὲν καταρθώσαμεν ὅμως νὰ ἐννοή- σωμεν ἂν ἐπαίξετο ἡ «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις» ἢ ἡ «Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι». Εὐτυχῶς ὅμως εἰς τὴν ἀ- πορίαν αὐτὴν μᾶς διευκόλυνε ὁραία κυρία εἰς τὸ πλῆσιόν μας ἐδῶλιον καθημένη. Ἡ κυρία μᾶς ἀνε- κοίνωσεν ὅτι ἐπαίξετο ἡ «Ἰφιγένεια ἐν αὐλίδι» ἀλλὰ μὲ τὴν προσθήκην ἐνός κ' εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τελευταίας λέξεως χάριν εὐφωνίας, τότε ἡ ἡμετέρα κουταμάρα ἠννόησεν ὅτι κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπικο- λούθει καὶ ἡ «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις».

Ὁ Σιλβαῖν καὶ αἱ ὁραῖαι κυρίαι του ἐπαίξαν ἀκριβῶς ἐμπροσθεν τοῦ ἰδιοτρόπου ἐκείνου καὶ διπρο- σώπου ἀγάλματος τοῦ Σταδίου, ὅπου ἔχει δύο..... Τὰ ὁ ρ γ α ν α ἐκείνα τοῦ διπλοῦ ἀγάλματος, τόσον συνεκινουῦντο ἀπὸ τὴν δραματικὴν τέχνην τοῦ γάλλου καλλιτέχνου, ὥστε ἐλάμβανον διαφόρους μετατροπὰς. Τὸ ἡμέτερον «Κουνεῦπι» καταγανακτῆσαν ἀπὸ τὴν ἀναιδείαν τοῦ ἀγάλματος καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ἐννοήσῃ τὰ συμβαίνοντα, ἐπλησίασεν τὸν Γάλλον τραγῶδον καὶ τὸν ἠρώτησε κρυφὰ στὸ αὐτὶ πλῆρες ἀπορίας:

Δὲν μοὶ λὲς μαστρο-Σιλβαῖν
τάχα τὰ τί νὰ συμβαίν'
στὸ ἔνα ἀπ' τὰ ἀγάλματα
ποῦχει δύο π ρ ᾶ μ μ α τ α
ἐκεῖ μαρμαρωμένο;
κι' ὅταν βγαίνατε ἐκεῖ
μόνον οἱ ἀρσενικοὶ
ἐκανε τὸ θᾶμμα του
κι' ἔδειχνε τὸ π ρ ᾶ μ μ α του
κεῖνο τὸ πεσμένο;

Κι' ὅταν βγαῖναν θηλυκὰ
ἐμμορφα προκλητικὰ
μὲ ἀφράτα σώματα
πρώτης θεοκόμματα,
τὸ μαρμαρωμένο
ἐδιώχνε 'κεῖνο τὸ π ρ ᾶ μ μ α
καὶ γινόταν ἄλλο θᾶμμα
καὶ ἀμέσως στὴ σπυγμὴ
ἐφαίνονταν μὲ ὄρμη
τὸ ὄρθο καὶ σγκωμένο;

Ἄλλο σπουδαῖον γεγονός συνταράξαν τὸν ἑλλν- νικὸν κόσμον κατ' αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα, ὑπῆρξε τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀτυχοῦς ἐξωσθέντος βασιλέως μας Ὁθωνος. Τὸ ἀναφέρομεν μόνον ἐκ χρονογραφικοῦ κα- θήκοντος, ἂν καὶ δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ ἀποτεινῶμεν τοὺς κάτωθι στίχους πρὸς τὴν σκιάν τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως. Καὶ τοῦτο ἵνα καταδείξωμεν τὴν μεγάλην δ ὕ ν α μ ι ν τῆς ἐφημερίδος μας.

Σοὺ φώναζαν διάδοχο στὸ Κράτος γιὰ νὰ δώσῃς
καὶ ἐστὶ ἐξασφάλισιν νὰ εἶχε ἡ δυναστεία
μὰ σύ, φτωχέ, δὲν μπόρεσες αὐτὸ νὰ κατορθώσῃς
κ' ἐπὶ συστάσει σ' ἔστειλε τὸ Ἔθνος ἐξορία.

Ἄν εἶχαν δίκην ἢ ἀδικο, ἀ: τὸ γνωρίζουν κεῖνοι
αὐτὸ μόνον ἐξῶ γὰρ μὲ τρόπο νὰ σοὺ εἰπῶ
ὅτι δὲν εἶχες κατ' ἐπὶ τοῦ νὰ σὲ παραινέσῃ
καὶ νὰ πετύχῃς μιὰ χαρὰ ἐτοῦτον τὸ σκοπὸ.

Δὲν ἔβγαине τότε τὸ «Φᾶερτ», ποῦ ἠλεκτρίζει δλους π ο ὕ ἔ ξ υ ψ ὶ ν ε ι τὰ μυαλὰ κ' ἀναπτεροῖ τὸ σῶμα ποῦ τοὺς ἀγνοῦς καλόγερους τοὺς καθιστὰ διαδόλους ποῦ ἀμαρτάνουν ἐξ αὐτοῦ κ' ἡ παπαδιὲς ἀκόμα

Ἄν εἶχες τότε καὶ τὸ «Φᾶερτ», ὦ ἔθνομάρτυ Ὁθων, ἔνα καλὸ ἀπόγονο θὰ ἄφινες καὶ σύ κ' ἔτσι θὰ ἐξεπλήρωνες τὸν ἐθνικὸ μας πόθον καὶ θὰ ἐξοῦσες πάντοτε ζῶν ἐδῶ χρυσή..

ΤΑ ΔΙΣΤΗΜΑΤΑΚΙΑ ΜΑΣ

Α'.

Ἡ ἄμαξα ἔβαινε ταχέια ὡς βέλος καταφορτωμένη ἀπὸ ἄνθη. Ἐπλησίαζε μεσημέρι καὶ τὸ Νεκροταφεῖον ἦτο σχε- δὸν ἔρημον. Ἀνὰ τὰς ἀτραποὺς του λειψάνα πατημένον ἀνθῶν, κολύβων, κηρίων. Ἀημονεῖτε δι' ἔχοντες ἐβδομάδα μνημοσύνης; Ἡ ἄμαξα ἐσταμάτησε καὶ ἐκεῖνη κατῆλθε βια- στική, κατάσκοπος, ἐξηγητική. Τὸ πένθος τῆς ἦτο βα- ρύτατον καὶ ὁ μακρὸς μαῦρος τῆς πέπλος κατήρχετο μέχρη τῶν ποδῶν τῆς σφόμενος εἰς τὸ χῶμα. Ἐφορῶντο μόνη τῆς τὰ ἄνθη καὶ διέσχισε περὶ λυποῦ ἀτραποὺς ἐπὶ ἀτρα- πῶν, ἀφῆκε μνήματα πλουσίον καὶ πτωχῶν καὶ ἐπλη- σίασε πρὸ νεοσκαφοῦς τάφον, φέροντος ὡς μόνον στόλισμα νέον σταυρόν. Ἐπλησίασεν ὡρὰ, κατασυντετριμμένη καὶ ἐν- ἀπέθηκε μὲ εὐλάβειαν ἱερίας, τὰ ἄνθη τῆς ἐν πρὸς ἐν ἐπὶ τοῦ ὄγρου χῶματος.

Ἐπειτα ἐγονάτισε καλὴ ψάσα προσεκτικὰ τὰς κνήμας καὶ τοὺς πόδας τῆς διὰ τῆς μακρᾶς μελαίνης ἐσθῆτος, ἦραφεν ἐν κηρίον καὶ ἐν μέσῳ τῆς πενθίμου ἐκείνης ἐρη- μίας, τῆς σωρείας τῶν μνημείων, τῆς σκιάς τῶν κυπαρίσ- σων, ἐναπέμεινεν ἄφωνη καὶ λυπημένη μὲ τοὺς δακρυ- σμένους τῆς ὀφθαλμοὺς κολλημένους ἐπὶ τοῦ βωβοῦ καὶ παγεροῦ μνήματος. Ἐπειτα, ὡδὸν ὅλη ἡ ἀγωνία τῆς νὰ ἐξέφυγεν ἐκ τοῦ πνεύματος στήθους τῆς, ἤρξατο νὰ ψιθυρίζῃ ἐπιχαρίτως. Καὶ ἔλεγε καὶ ἔλεγε, καὶ ἡ ῥοδαλὴς ἐπανήρ- χετο εἰς τὰς παρείας τῆς:

— Ποῦ μ' ἀφῆκες, Νικό μου... Τί σοῦκαμα; Ἀχ! Θεέ μου, διατί; Καὶ μοῦφυγες τόσο γλήγορα, τόσο ξαφνικά, ἀ- νέλπιστα. Δὲν χάρηκα οὔτε ἕνα χρόνον. Ἐντεκα μῆνες μόνον... Ἐγὼ σοὺ τῶλεγα πάντα νὰ μὴ πίνῃς νερὸ ἰδρωμένον, ἐσθὲν τᾶκουγες. Ἐκάνες τοῦ κεφαλιοῦ σου καὶ νὰ ποῦ σ' ἔχασα. Ἀχ! σ' ἔχασα! Ἐξέ μέρους τώρα χωρὶς ἐσένα καὶ μοῦρε- χεται νὰ τρελλαθῶ, νὰ αὐτοκτονήσω, νὰ πεθάνω, νὰ πάρω ἀρ σ ε ν ι κ ὸ...

Αἶφνης βήματα ἀκουσθέντα πλησίον τῆς, ἐσταμάτησαν τοὺς ψιθυρισμούς. Ἐστρεψε τὴν κεφαλὴν καὶ ἐκπληκτικὸς εἶδε γνωστὸν φίλον τοῦ μακαρίτου, ῥοδιῶν καὶ ζωηρότατον. Αἱ παλαιαὶ γνωριμίαι δὲν λησμονοῦνται εὐκόλως καὶ ἀνεχώρη- σαν πρὸς πραγματοποιήσιν τῆς...τελευταίας ἀπειλῆς τῆς.

Β'.

— Γιὰ δέτε τα, καλὲ, τὴ μνημικά!...

— Ἐχουν μίμησιν μὰ σὲρ, μίμησιν πολλὴν σὲ γκαρ- σὸν!...

Ἦτο γλυκεῖα λιανὰ, μετὰ τὰς προχθεσινὰς βροχάς. Καὶ αἱ δύο μῆτρες, ὕψηλα καὶ περὶ φανοὶ διὰ τὴν κολ- λοντὴν καὶ τὴν χάριν τῶν μικρῶν παιδιῶν των, ἔβαινον διὰ μέσον μικρᾶς ἀτραποῦ τῆς Κηφισιάς. Ἡ μικρὰ καὶ ὁ μι- κρὸς—ἐξαετὴ παιδιῶν, ἐκείνη μὲ μιὰ μεγάλη ἄσπρη ρομ- πίτσα, μὲ κλειστὸ μπεμπέ καπέλλο καὶ μαλλὰκια ἀπλωμένα σὰν κουνέλια· ἐκεῖνος κωμικότητα σοβαρὸς μὲ τὰ κοντὰ

πανταλονάκια του καὶ τὸν ναυτικὸν του κοῦκον—προχθρόνον δλίγον ἐμπρὸς μαγευμένα ἀπὸ τὴν ὁραίαν ἡμέραν. Αἶφνης ὁ μικρὸς ἔφερεν εἰς τὰ χεῖλη του τὸ ἀπαλὸ χεράκι τῆς μι- κρᾶς του, τὸ ἐφίλησε περιπαθῶς καὶ εἶπε:

— Τὴ δγαῖα!

— Τὴ κάνεις Τοτό; εἶπεν ἡ μικρὰ.

— Ὁ, τι κάνει ὁ μπαμπᾶς στὴ μαμὰ!...

Μετὰ δύο βήματα ἡ μικρὰ ἤρξατο νὰ θωπεύῃ τὸν μι- κρὸν ψιθυρίζουσα.

— Τὴ δγαῖα!

— Τὴ κάνεις, Μαοῖ; εἶπεν ὁ μικρὸς.

— Ὁ, τι κάνει ἡ μαμὰ στὸν μπαμπᾶ!

Καὶ αἱ δύο μῆτρες ξεκαρδισμέναι στὰ γέλοια:

— Δέτε, καλὲ, δέτε, τὴ μνημικά!

— Ἐχουν μίμησιν, μὰ σὲρ, μίμησιν πολλὴν σὲ γκαρ- σὸν!...

Οἱ μικροὶ προухώρησαν πολὺ. Ἐκουράσθησα κάθησαν. Ὁ μικρὸς ὅστις δὲν ἔπανε νὰ φιλῇ τὰ χεράκια τῆς μικρᾶς, αἶφνης τὴν περιεπτύχθη περιπαθέστατα κατὰ τρόπον...ἐνῶ συγχρόνως προσεπάθει νὰ βάλῃ τὸ χέρι του κάτω ἀπὸ τὸ φουστανάκι τῆς.

— Τὴ μὲ κάνεις, Τοτό; εἶπεν ἡ μικρὰ.

— Ὁ, τι κάνει ὁ μπαμπᾶς στὴν μαμὰ!...

Πρὸ τοῦ γραφικοῦ αὐτοῦ συμπλέγματος ἐνεφανίσθησαν αἱ μῆτρες, ὁμιλοῦσαι ἀκόμη διὰ τὴν μνημικήν τῶν παιδιῶν. Ἐκπεπληγμένοι, διηρθνόνθησαν σοβαρὰ πρὸς αὐτά. Ἡ μία ἔλαβε τὸ αὐτάκι τῆς μ ι κ γ ῆς, τὸ ἐκκοκίνισεν δλίγον καὶ εἶπε σοβαρώτατα:

— Ἀπόψε, δεσποινίς, νὰ μείνετε χωρὶς φροῦτο εἰς τὸ τραπέζι!...

Ἡ ἄλλη ἔδωκε δύο τρεῖς μὲ τὴν δμβροέλλαν τῆς ἐπὶ τῶν κοντῶν πανταλονίων τοῦ μ ι κ γ ο ὦ, καὶ εἶπεν ὀργισμένη:

— Ἀπόψε, κύριε, δὲν θὰ φᾶς φροῦτο!...

Καὶ ἡ δεσποινίς καὶ ὁ κύριος τότε ἤρξατο νὰ κλαίουν διὰ τὸν... ἀ π η γ ο ρ ε υ μ ἔ ν ο ν κ α ρ π ὶ ν.

Ὁ Ἀριστέρος
Ψάχτης

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ σπαθᾶτοι καὶ κυρίαις ἠλεκτρικὰ καὶ φοιτῆται καὶ μουσικὴ στήν μπάντα γλυκεῖαις ματαῖς καὶ ραντεβοῦ καὶ γλυκο-ὀμιλλίας μεγάλη ἐξονόχισις εἰς ὅλα τὰ συμβάντα.

ΟΛΟΣ ΕΡΜΟΥ, ἐμπορικά, -βγαλοῖματα μπασιμάτα κυρίαις π' ἀγοράζοντες, κυρίαις ποῦ πουλοῦνε χαριτωμένα ραντεβοῦ, πολλὰ γλυκομιλήματα. καὶ μοναχὰ οἱ ἔμποροι βαρὺ κανόνι ἀκοῦνε

ΟΛΟΣ ΣΤΑΛΙΟΥ, ἔρωτας πολὺς μὲ τὸ τσουβάλι Κολοκοτρώνη ἀγαλμα καὶ ἡ Βουλὴ τοῦ Κράτους καὶ τὸ Ταμεῖο Κεντρικὸ μ' ἐρῆμωσι καὶ χάλι μὲ σπῆτια ὑπερῶνῃλα καὶ δύο ἀπολάτους.

ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ, ὁ Μεγαλὴς παραχειμάζει μόνος μακρὸν, φεῦ; κάθε δουλικὸ καὶ ἀφράτης παραμάνας περίπατος ρομαντικῶν ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος καὶ μουσικὴ συνάντησις τῆς κάθε μιᾶς φακλάνας.

Ο ΑΒΑΗΡΙΤΗΣ

Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΤΟΥ ΠΟΡΤ-ΑΡΘΟΥΡ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ «ΦΛΕΡΤ» — ΠΟΡΤ-ΑΡΘΟΥΡ 3 Νοεμβρίου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ Α'. Πολιορκία τρομερά ἐξ ὧν τῶν μερῶν
Ἄλλα τὸ Πόρτ-Ἀρθούρ βαρὺ, κ' ἥρωϊκὸν ἀνθίσταται
Μὰ τὰς ἀσκήσεις τὸ θωρηκτὸν, πυροβολεῖ διμπελλιδὸν
Καὶ κίνδυνος τρομακτικὸς στὸ Φρούριον ὑφίσταται.
Πάντες δὲ μετ' ἐκπλήξεως καὶ μετὰ θαυμασμοῦ
Τὸ βλέπουν νὰ ἀνθίσταται κατὰ βομβαρδισμοῦ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ Β'.
Πολιορκούντες γδύθηκαν καὶ μ' διμπελλίδες χτυποῦν
Κ' οἱ τοῦ φρουρίου φεύγουνε κι' ὅλο καβάλλα πᾶνε
Στὰ σκοτεινὰ δὲ μερικοὶ τὰ θηλυκὰ βουτοῦν
Καὶ θρῆνος καὶ ἀλλαλαγμὸς καὶ ντυθοῦν ζητᾶνε.
Πολιορκούντες ἥρωες ! Ἡ στρατηγίνα ἐξ ἄλλου
Παρασκευάζει πύρ ὑγρὸν κατὰ τοῦ ἀντιπάλου.
Ἵπὸ γέιτον τρομακτικόν... στᾶζοὺν παντοῦ οἱ τοῖχοι
Δυὸ στρογγυλὰ ὀβούζια πυροβολοῦν τὰ τείχη.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ Γ'. Τώρα τῶν ὁδοῦσιν ἡ φλόξ θὰ ἐκτραγῇ
ὁ κόσμος θὰ φλογώσῃ.
Τὸ Πόρτ Ἀρθούρ, ἀλλοίμῳ θὰ σκάσῃ, θὰ καῇ
κανεὶς δὲν θὰ τὸ σώσῃ.

(Λέει ὁ,τι τῆς καπνίσει)

Κολὲ τί τὰ θέλεις ! Τὸ π ο ὗ ρ ο ἔχει ἄλλη χάρι...

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ :

ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Της 'Εβδομάδος.
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΦΑΛΤΗΣ=Διηγήματα.
ΑΝΦΑΝ ΓΚΑΤΕ=Επιγράμματα.
ΝΙΚΜΑΝ=Κωμωδία.
ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ=Φλέρε—Ρεπορτάζ.
ΚΟΥΝΟΥΠΙ=Φλέρε—Θεατρικά.
ΚΛΟΟΥΝ=Θεατρικά 'Επιγράμματα.
ΖΑΝ-ΚΙ-ΡΙ=Ποιήματα.
ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Εικόνων Λεζάντ.
Θ. ΔΙΑΒΟΛΟΣ=Σκίτσα.
ΚΑΡΑΝΤΑΣ=Εικόνες.
ΔΙΣΖΟΛΑ-ΔΕ ΜΟΝΤΑΛ=Άλληλ.

ΡΕΠΟΡΤΕΡ: Ο ΣΚΥΛΛΟΣ ΓΚΡΑΦ—ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ—ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

'Ετησία Δραχ. 6—'Εξαμηνιος Δραχ. 3,50.—'Εξωτερικοῦ: 'Ετησία Φρ. χρ. 7.

ΦΛΕΡΤ ΘΕΑΤΡΑ

—27 'Οκτωβρίου—3 Νοεμβρίου—

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ — Μέσθ ψυχράς καὶ παγώνων ἡ ὀπερέτ-
τα ano Villar ἐξακολουθεῖ τὰς παραστάσεις τας. Οἱ
«Γρενασιέροι» εἰς τὴν ἡμερησίαν ἰστάξιν πάντοτε καὶ
πολλάκις καθάλλα εἰς τὴν «Κόρην τοῦ 'Αρχιτυμπανιστοῦ».
Ἡ «Μασκόττ» πολλάκις ὀδύρεται, τοῦτο ὅμως δὲν σημαί-
νει, διότι τὴν παρηγορεῖ ἡ «Φρυγκολίνα». Ἡ κυρία Τζίνα
Βιλλάρ μὲς κάνει πάντοτε τὴν κυρίαν, καὶ ὁ κ. Gargano
μὲς γεμίζει σάλια, καὶ οἱ θυρωροὶ τοῦ θεάτρου παλιν-
θροῦσι. Αὐτὸ τοῦλάχιστον ἐξαγομεν ἀπὸ ἑνα ἐπεισόδιον
ποῦ διέπραξαν μπροστὰ στὰ μάτια μας. Τὸ ν ο ῖ μ ο ν κοι-
νὸν ὅμως τῶν 'Αθηνῶν εἶχε ἀνάγκην ἀπὸ ὀπεραν γαλλι-
κῆν. Γιαυτὸ δύο τρεῖς σαχλαμάρες ἐνὸς καφεῖ ἁμάν, ἐτρα-
γούδιον προχθὲς τὸ βράδν, ἀραθα-μάραθα-κουκιά μαγε-
ρεμμένα. Ἡ 'Ατθὶς ἀριστοκρατία μας ἐδυνεύσε καὶ ἐπλη-
ρωσε 15 φράγκα τὴν εἰσόδον. Τὶ λόγος! Οἱ εὐγενεῖς....

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. — Ὁ Συλβαῖν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ
ἀπὸ κοντὰ αἱ «Φοινίσσαι». Μὰ τὸν χονδρὸν τὸν Λέ-
ανδρον τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο φινίσιμι ο. Οἱ ἡθο-
ποιοὶ τοῦ Βασιλικοῦ ἄλλως τε ἀρχολογῶνται εἰς τὸ τάβλι
εἰς τὸ καφενεῖον τῆς Γορτυνίας καὶ τὶ χαμπάρια μά-
στορν.

ΚΟΝΣΕΡΤΑ. Εἰς τὸ «Γκαίτ» κίνησις δινάτῃ κάθε
βράδν. Γλέντι. Ὁ 'Αριστείδης πανταχοῦ παρὼν καὶ ὁ
λεδεντόγερος ὁ κ. Μανέας. Εἰς τὸν «Υπόγειον» καὶ ἐκεῖ
τὰ ἴδια. Ὁ ἀγαπῆτος κ. Θωμάς καὶ ὁ καλὸς μαέστρος
καὶ οἱ εὐέλπιδες ἐπὶ τῆς Σκηνῆς.

ΤΟ ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ 'ΦΛΕΡΤ'

—ΑΘΗΝΑΙ

—Μερσι φίλτατοι **Δίδυμοι**. Ὁ Πετεινός μας σά. εὐχαρίστη
πολύ. 'Εκεῖνος καθὼς βλέπετε ἐδημοσιεύθη. Τὸ «Φλέρε», ἀγαπητοὶ
φίλοι, εἰσέρχεται σήμερον εἰς τὸ 2ον 'Ετος. Δὲν γαίρεσθε; Διότι
τέλος πάντων αὐτὸ τὸ φύλλον ἕνα χρόνον τώρα ἐπεβλήθη καὶ ἔγινε
ἀπαρτηθὲν διὰ τὴν ζωὴν τῶν 'Αθηνῶν. 'Ε; Πῶς; Τὸ «Φλέρε»
ἀπὸ τοῦ ἐργομένου φύλλου ἀνακαινίζεται καὶ ἀναγεννᾶται.
—Βεβαίως φίλε **Αρσενίαν**. Εἰς τὸ προσεχές.
—Μὴν εἶσαι παραπονοῖα **Αγγραύε**. Τὰ διὰ τὸ **Πεταχτό**
δὲν ἐδημοσιεύθησαν. 'Ενεργεῖς ὑπὲρ τῆς κυκλοφορίας μου;

—ΕΙΡΑΙΒΥΣ

—'Εξυπνο τὸ δηγηματάκι σου **Εὐδοξόε**. Μπράβο.
—'Εδημοσιεύθη **Ανθοδευμάκι** ἀγαπημένε.
—Με πολλὴν μου χαρὰν ἐδιόχασα τὸ γράμμα σου **Λυγκεῦ**.
—Καθὼς βλέπετε ἐδημοσιεύθησαν ἐκεῖνα **Μοχχομάγκα** μου.

—ΠΑΡΧΙΑΙ

—'Αναμφιβόλως εἰς τὸ προσεχές **Εὐάλε** πῖνε. (Χαλκίδα).
Μὴ μερσι διὰ τὴν ὥραιαν κάρτ-ποστάλ.

'Αναμεινάντε τὸ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ «ΦΛΕΡΤ»· 70 Σελίδες=42 Εἰκόνες=40 Λεπτά.

ΦΛΕΡΤ

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
'Εκδιδόμενον ἐν 'Αθήναις κατὰ Τετάρτην.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

6 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 6

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ :

ΥΑΚΙΝΘΟΣ
ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ
ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΑΚΙ
ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ
ΣΤΡΑΒΟΕΥΔΟΣ
ΜΟΣΧΟΜΑΓΚΑΣ
ΓΕΙΑ-ΧΑΡΑΣ
ΑΓΡΑΥΛΟΣ
Α. ΤΕΛΗΣ
ΕΠΙΔΟΧΙΑΣ

= Εὐχαρίστως κ. Δεν. (Στυλιδά). Τὶ ἄλλα νεώτερα;
= 'Εδημοσιεύθη ἁμέσως **Χειμαρρὸς** ἀγαπημένε (Βόλον).
= Δὲν μὲς κωλύει τίποτε, αὐτὰ νὰ μὴ τὰ δημοσιεύσωμεν.
Νχτογυριστά, φίλτατε (Καρδίτσαν). Εἰς τὸ προσεχές λοιπόν.
= Μοῦ εἶσαι πολὺ ἀγαπημένος **Βολόφραυ** (Σύρον). Πῶς θὰ
κατορθώσωμεν νὰ σοῦ πληρώσωμεν ὅλας αὐτάς τὰς μεγάλας ὑπο-
χρεώσεις. Τὴν ἀμέλειαν **Εκείνου** τὴν ἐξυρεῖς!!
= Εἰς τὸ προσεχές φίλε **Οκρέαντε Ταξιδιώτα** (Βόλον).
= 'Επίσης εἰς τὸ προσεχές **Κακὴ Λόξα** (Θήβα).

—ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

= Μερσι **Μπόρε** φίλτατε (Γιωχάνεσבורγ. Τράνσβαλ).
= Αὐ γένοιτ' ἵνα τὴν προσεχῇ Τετάρτην.

ΣΟΛΑ ΔΕ ΜΟΝΤΑΛ.

"ΠΕΤΑΧΤΟ ΦΛΕΡΤ."

—ΑΘΗΝΑΙ

* Φιλτάτε Α. Σ. τὰ ἴδια τὰ Ναυπλιακὰ πάλι παιδί μου;
* Βρὲ παιδί μου Σπ. Π. μοῦ γράφουν οἱ δὲν σὲ θέλει.
γιατὶ λοιπὸν κάνεις ἐτοί καὶ ἀγγιζοῦν οἱ ἀντερασταί σου.
* 'Ετοί λοιπὸν φιλάτῃ Μαρίκα. εἶπες στὴ φίλῃ σου οἱ ὁ "Α-
γγραύλος μὲρξεις εὐδοῖα;
* Καλὴ Φ.Μ. (ὁδὸς Β.) καὶ μετὸν Γεώργιον τὸν παλῆό μας...
σὰς ὁλέπω καὶ μιλάτε. Τί ἐρέχει;
* Καλὴ μου Σοφία χίηρα, καὶ ὅλο τρίθεοσι, μὴ θες ξύσιμο;
* Βρὲ Τάσο Μ. (ὁδὸς Ζ.) ἐξακολουθεῖς νὰ ἔχεις σχέσεις μετ'
τὴ Φωφῶ; Γιὰ κύτταζε καλὰ γιὰτὶ σὲ ἐννόησαν.

—ΕΙΡΑΙΒΥΣ

* Μὰ καὶ μένε Νίκο Γ. παῖδες πλέον μετ' τῆς λατέρνης...
* 'Αγαπητὴ μαθήτριά Η. Χ. ἐτοί λοιπὸν τώρα μετὸν γυ-
μνασιόπαιδα Γεώργιον Ρ...; Λημονεῖς τὸν Σ. Κ.;
* Καὶ σὺ καὶ μένε Π. 'Ηλ. ἐτοί λοιπὸν; Θέατρον καὶ...
* Σὺ δὲ ἀγαπητὴ 'Αν. Κ. (ὁδὸς Τ.) ἀπῆγαγες τὸν Γεώργιον
Γ; καὶ μάλιστα διὰ δευτέραν φοράν; Τί εἶνε αὐτὰ κορίτσι μου;
* Τί ἐπαθες καὶ μένε διοικητοφόρε Γεώργιον Π.; ἔφαγες τὴν
χυλόπιττα ἀπὸ τὴν 'Αρσακειάδα Α. Α;

—ΠΑΡΧΙΑΙ

* Δεσποινὶς Ι. (Γαργαλιάνους) ἴφ τὸ κερατοῦδικο πάει στὴν
'Αθήνα, ἀλλὰ μὴ λυπᾶσαι κατόπιν ἀπὸ ἑνα ἔτος θὰ ἐπιστρέψῃ.
* Δεσποινὶς Μ. (Γαργαλιάνους) τὸ μαντολίνον τὸ σπείλανε
σὸ γυμνάσιον γιὰ νὰ τὸ κουρδίσουν καλὰ.
* Δεσποινὶς Εὐγ. Δ. (Σύρον Λαζαρέτου) εἰ ἀκούσα; ἦρθε
πάλιν ὁ λοχίας Α. Π.; Καὶ ὁ ἐπιλοχίας τώρα;
* Σὺ δὲ γεροντοκόριτσο Κ. Χ. Σύρον πέρνεις τὴν ἐξαδέλφη
σου μοδίστρια Ε. Φ. καὶ αἶτε στὴ Πλατεία καὶ χαλὰς κόμπο.
* Τί μανθάνω καλὴ Δεσποινὶς 'Ελενίσσα Ν. (Βόλον) νέον
ἐρωμένον ἔχετε ἕνα γυμνασιόπαιδα; Μὰ ὁ Κ.Ν.Φ δὲν τὰ βλέπει;
* Τί μανθάνω καλὴ Δεσποινὶς Χ (Βόλον) οἱ τὰ ἔχετε μετὰ κά-
ποιον τυροποιόν; μὰ ἔραθα οἱ ἡραδωνίσθη.
* Βρὲ φραγκορράπτῃ (Βόλον) δὲν κυτᾶς τὴ δουλιὰ σου ἀλλὰ
πολὺ περνᾷς ἀπὸ τὴν πλατεία 'Ελευθερίας καὶ θὰ ἔχωμε φασαρίας;
* Αὐ γένοιτ' ἵνα τὴν προσεχῇ Τετάρτην μετὰ χίλια φίλια.

ΤΟ «ΦΛΕΡΤ».

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ "ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ"

ΕΜΜΕΤΡΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Πραξαγόρα Γυνὴ 'Αθηναία
Γυναίκες (1η, 2α, 3η, 4η, 5η, 6η,
7η, 8η, 9η κλπ.)

Χορὸς Γυναικῶν
Βλέπυρος Σύζυγος τῆς Πραξαγόρας
Γεῖτων τοῦ Βλέπυρου
Χρύμης Πολίτης 'Αθηναῖος
Ο Καταθέας
Ο Μὴ Καταθέας
Κήρυξ

Γοῆς (1η, 2α, 3η)
Νεάνις
Νεανίας
Θεράπαινα τοῦ Βλέπυρου
Σίμων Κομίζωντες τὰ σκεῦη
Παρυμένων (τοῦ καταθέσαντος.
Αὐλῆντης
Γέρων διαβάτης

«..... 'Αρκεῖ μόνον νὰ
μὴ ἀποτολμῇ κανεὶς
τὴν περιστολὴν τῆς
ἐλευθεριότητος τοῦ ποι-
ντοῦ, διότι κατὰ τὴν
πεποιθὸσίν μου, δὲν
ὑπάρχει μεγαλὴτέρα ἀ-
σχημία ἀπὸ τὴν περι-
κάλυψιν τῶν γυνυνῶν
μελῶν ἐνὸς ὥραιου ἀ-
γάλματος, χάριν εὐσχνη-
μοσύνης.

(Ἐκ τοῦ Προλόγου
τοῦ Μεταφραστοῦ.)
ΣΗΜ. Ἡ παρούσα με-
τάφρασις ἐδιδάχθη ὑπὸ
τῆς **Νέας Σκηνῆς** τῇ 11
Αὐγούστου 1904, μεθ' ὅ-
μας μιν μουσικὴν τοῦ
κ. Θ.Ι. Σακελλαρίδου.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Ἡ Σκηνὴ παριστᾷ ὁδὸν ἀπὸ κεντρὸν καὶ σκοτεινὴν.
Οἰκίαι τινὲς χαμηλαὶ φαίνονται κατὰ σειρὰν, ἐξ ἀπόψεως
δὲ ἡ 'Ακρόπολις μετὰ τοῦ Παρθενῶνος. Εἶνε νύξ].

ΣΚΗΝΗ Α'

Πραξαγόρα. 'Εξέρχεται μετὰ προφυλάξεως ἐκ τῆς οἰ-
κίας τῆς, κρατοῦσα λύχνον ἀναμμένον, τὸν ὅποιον τοπο-
θετεῖ ἐπὶ τινος λίθου καὶ ὁμιλεῖ πρὸς αὐτόν:
—Ὁ φῶς λαμπρὸ τοῦ λύχνου μου! ποῦ στὸν τροχὸ τὸν πλάσανε,
καὶ ὕστερα φηλὰ φηλὰ στὸ σπῖτι τὸν κρεμάσανε!
Δύχνε! τὴν τύχην σου θὰ εἰπῶ καὶ τὴν καταγωγὴν σου:
Βγαλμένος ἀπὸ τὸν τροχὸ, ποῦ ζύμωσε τὴ γῆ σου,
χύνεις ἀχνίτες λαμπερές, κ' ἡ λαδερὴ σου μύτη
λαβαίνει ὅλες τῆς τιμὲς τοῦ 'Ἡλίου μέσ' στὸ σπῖτι.

Αφῆνον λοιπὸν χύνε
τὸ φῶς, ποῦ δπου κι' ἂν βρεθῇς, πάντα μαζὺ σου εἶνε.
Τὰ μυστικά μας ἔχουμε καὶ ὅλα τὰ κρυμμένα
σ' ἐσὲ φανερωμένα...
γιατὶ ποτὲ δὲν κρύψαμε ἀπ' τὸ δικό σου μάτι
τὰς σ τ ἄ σ ε ς, ποῦ λαβίζοιμε ἀπάνω στὸ κρεβάτι,
οὔτε μπορέσαμε ποτὲ μέσ' στὰ κρυφὰ μας δώματα
νὰ κρύψομε ἀπ' τὸ μάτι σου τὰ ντοῦρά μας τὰ σώματα,
καὶ κάθε μας κ ρ ο φ ῆ μ ε ρ ῖ ἀ φωτίζει μοναχός σου,
καὶ δ π ο υ τ ρ ῖ χ ε ς μας ἀνοῦν, γυαλοκοποῦν στὸ φῶς σου.
Κι' ὅταν, ἀπὸ τοὺς ἄνδρες μας κρυφὰ, στῇ ἀποθήκης
πᾶμε γιὰ φρούτα καὶ κρασί, πάντα μπροστὰ μας βγῆκες,
καὶ μολοντὶ ἐγκληματεῖς μαζὺ μας τόσους χρόνους,
ποτὲ δὲν τὸ μωρτύρηται, λυχνάρι, στοὺς γειτόνους!
Γι' αὐτὸ θὰ μάθης σήμερα, —ἀγαπητὸ καντῆλί μου,
ὅτι ἐσυμφωνήσαμε ἐγὼ καὶ κάθε φίλη μου
στῶν Σκίρων τὴν πανήγυρι... Μὰ βλέπω ἐρημιὰ,
κι' ἀπ' ὅσες καρτερῶ νὰ ῥθοῦν, δὲν φαίνεται κάμμιὰ...

Κοντεύει ὅμως ἡ αὐγὴ,
καὶ εἶνε χρεὸς ἡ Βουλὴ, πρῶτ' πρῶτ' νὰ βγῇ...
Καὶ πρέπει νὰ προφθάσομε
τῆς ἑδρες τοὺς νὰ πιάσομε,
—ποῦ κάποι' ὁ Φυρόμαχος εἶπε γι' αὐτὲς, πῶς «πρέπει
ποὺ τ ἄ ν ε ς ὅταν κἀθωνται κινεῖς νὰ μὴ τῇ; βλέπῃ».
Τί νὰ συμβαίνει ἄρα γε; μήπως δὲν εἶχαν ἔννοια
νὰ ράψονε τὰ γένεια,

ποῦ εἶπαμε νὰ φέρομε, ἡ μήπως δὲν μποροῦνε
νὰ κλέψιν τὰ φορέματα ποῦ οἱ ἄνδρες τοὺς φοροῦνε;
Μὰ βλέπω ἕνα φῶς ἐκεῖ ποῦ φθίνει γάλι-γάλι.
μήπως εἰν' ἄνδρας ποῦρζεται; ἐγὼ τὸ στρίβω πάλι.
[Διατίθεται νὰ παραλάβῃ τὸν λύχνον καὶ νὰ φύγῃ.
Εἰσέρχεται ἀριστερόθεν ἡ πρώτη γυνὴ φέρουσα λύχνον,
περιβολὴν ἀνδρικήν ἀνὰ χεῖρας μετὰ πλαστῆς γενειάδος
καὶ βακτηρίαν.]

ΣΚΗΝΗ Β'

1η Γυνή. —'Ε! ὦρα νὰ τραβήξωμε λοιπὸν γιὰ τὴ Βουλὴ·
τώρα γιὰ δευτέρην φορά ὁ κόκορας λαλεῖ.

Πραξαγόρα. —'Εγὼ σὰς καρτεροῦσα,
κι' ὀλονυχίς τὰ μάτια μου νὰ κλείσω δὲν μποροῦσα.
'Α, στάσου τώρα μιὰ στιγμή γιὰ νὰ εἰδοποιήσω
καὶ τὴ γειτόνισ' ἀπὸ δῶ, καὶ νὰ τῆς γρατσουνίσω
τὴν πόρτα μετὰ τὸ νύγι μου, κ' ἐκεῖνη νὰ τὸ στρίψῃ
χωρὶς νὰ νοιώτῃ ὁ ἄνδρας τῆς τὴ νύχτα πῶς θὰ λείψῃ.

[Ἐκτελεῖ. Μετὰ στιγμὴν ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ ἐξέρ-
χεται μετὰ προφυλάξεως ἡ **2α Γυνή**, κρατοῦσα γένεια, ῥά-
δον, ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα ἀνδρικά εἰς τὰς χεῖρας].
2α Γυνή. — Τὴν ὥρα δπου σ' ἄκουσα νὰ γραντζουῖς τὴ θύρα
φοροῦσα τὰ παπούτσια μου· γιὰτὶ αὐτὸς πῆρα,
(καὶ εἶνε Σαλαμίνιος ὁ ἄνδρας μου,) φιλάτῃ,
γερὸ κ ο υ π ῖ μ ο ῦ τ ο ῦ ἄ θ α γ ε τὴ νύχτα στὸ κρεβάτι.
'Εσεὶ δὲν ἦταν δυνατό νὰ κοιμηθῶ σιμά του,
καὶ τώρα μὲς βούτηξα κι' αὐτὸ τὸ φόρεμά του.

1η Γυνή. —Νά, τώρα βλέπω ποῦρζεται ἐδῶ κ' ἡ Κλειναρέτῃ,
καὶ ἡ Σωστράτῃ... ἔρχεται μαζὺ κ' ἡ Φιλαινέτῃ...

[Καταφθάνουν βαθμυδὸν πολλὰι γυναῖκες ὁμοῦ, φέ-
ρουσαι ἀνὰ χεῖρας ἐνδύματα ἀνδρῶν].

Πραξαγόρα. —'Εἴατε γρήγορα καὶ σείε, γιὰτὶ ὠρίσθη ἡ Γλύκη
πῶς ὅποια πῶσθ' ὑστερήνῃ, θὰ φάη καταδίκη,
—καὶ φοβερὴ ἀλήθεια,

τρεῖς μπότσες ὁδολο κρασί, κ' ἕνα σταμνὶ ρεθύθια.

1η Γυνή. —Νά καὶ τοῦ Σμικυθίου τοῦ Μελοστῆχ' πάλι,
ποῦ τῇς ἀρβύλες, τῇς πλατεῖες τ' ἄνδρος τῆς ἔχει βάλῃ.

2α Γυνή. —Καλὲ δὲν βλέπετ' ἀπὸ κεῖ κι' αὐτὴ τὴ Γευσιστράτῃ
τοῦ ταβερναρίου, ποῦ ῥγεται μ' ἕνα κερὶ τρεχάτῃ;
Πραξαγόρα. —Νὰ κ' ἡ Φιλοδωρήταινα... νὰ καὶ ἡ Σαιρητάδῃ...
Οὐ!... βλέπω κι' ἄλλες ποῦ ῥχονται ὀλόκληρο κοπαδί.
ὅλο τὸ ἄθος δηλαδὴ τῆς πόλεως.

[Εἰσέρχεται πληθὺς γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι σχηματί-
ζουσι ἐκατέρωθεν τὰ δύο τμήματα τοῦ χοροῦ].

3η Γυνή. — Οὐφ! πόσο,

φιλάτῃ, ἐκοπίασα, ὥς ποῦ νὰ ξετρυπώσω!
γιατὶ ὁ ἄνδρας μου ἔφαγε ὅσες σαρόλλες εἶχα
τὸ βράδυ, καὶ μοῦ πνίγηκε τὴν νύχτ' ἀπὸ τὸ βῆχα.

Πραξαγόρα. —Καθῆστε, τώρα ποῦσθ' ἐδῶ.
νὰ σὰς ρωτήσω καὶ νὰ ἰδῶ.

ἂν ἴτως καὶ ἐκτελέσατε τὰ προμελετημένα
στῶν Σκίρων τὴν πανήγυρι.

4η Γυνή. — 'Α, ὅσο δὲ γιὰ μένα

ἔχω στῇ: ἀμασχάλες
καὶ ἀπὸ δάσος περὶ πυκνῆς τῆς τρέχας καὶ μεγάλης,
κατὰ τὴ συμφωνία μας. 'Εκκαμα κ' ἄλλο ἀκόμα·
ὅταν ἐπῆγε ὁ ἄνδρας μου στὴν ἀγορά, τὸ σῶμα
πασάλεψα, καὶ σ τ ἄ θ η κ α στὸν ἥλιο ὅλη μέρα.

5η Γυνή. —Μὰ τὸ ξυράρι πέταξα ἀπὸ τὸ σπῖτι πέρα,
καὶ τρέχας ἄφητα κι' ἐγὼ στὸ σῶμά μου νὰ βγάζω,
ποῦ, ὅσο εἶνε δυνατό, γυναῖκα νὰ μὴ μοιᾶζω.

Πραξαγόρα. —'Εχετε καὶ τὰ γένεια σας, ποῦ ὅταν θὰ μπορέσομε
νὰ συναχθοῦμε, εἶπαμε πῶς ὅλες θὰ φορέσομε;

4η Γυνή. —Ὁρῶ γένεια ἐφίσταται κι' ἐγὼ, μὰ τὴν 'Εκάτῃ!

5η Γυνή. —Κι' ἐγὼ πολὺ καλῆτερα κι' ἀπὸ τοῦ 'Επικράτῃ.

Πραξαγόρα. —'Ελᾶτε...Τί θὰ κάνουμε νὰ ποῦμε τώρα πλέον,
στὸ Δῆμον 'Αθηναίων

ὅσο τ' ἀστέρτα φαίνονται στὸν οὐρανὸ νὰ λάμπουν.

Γιατ' ἡ Βουλὴ, ὅπου ἐμεῖς κι' ἡ φίλες ὅλες θὰ ῥμπον,

πρέπει νὰ γίνῃ τὸ πρῶτ'.

1η Γυνή. —'Α, ὥστε, μὰ τὸν Δία,

τὰς θέσει μας θὰ πάρομε μπροστὰ στὰ Πρυτανεῖα,

κάτ' ἀπ' τὸ βράχο τῆς Πνυκός.

6η Γυνή εἰσέρχεται κρατοῦσα ἡλακᾶτν καὶ γνέθουσα μαλ-
λίον.

Τὴν ὥρα νὰ μὴ χάνω,
πῆρα καὶ τοῦτα τὰ μαλλιά μέσ' στὴ Βουλὴ νὰ ἔξω.
Πραξαγόρα ἐν ὀργῇ. —Νᾶνε γεμάτῃ ἡ Βουλὴ καὶ λόγου τῆς νὰ
[ἔσινῃ;]

—τί λές, δυστυχισμένη;
6η Γυνή —Βίβλια, μὰ τὴν 'Αστεμὶ! μαζὺ μ' αὐτὴ πηγαίνω·
καὶ τάχα τί χειρότερα θ' ἀκούσω κι' ἂν θὰ εἰπῶ.

Πραξαγόρα. —Κατάλαβε τί κάνεις,
νὰ πᾶς καὶ σὺ νὰ ἔξῃς
τὴν ὥρα, ποῦ δὲν πρέπει

κάνενας ἔχνος γυναῖκας ἐπάνω μας νὰ βλέπῃ;

Καλὰ θὰ τὴν παθαίναμε ἂν ἔβγαίνα κάμμιὰ,

κι' ἀδασκεῖωντας τὰ σκαμνιά

τῇ φούστῃ τῆς ν' ἀνοῖξῃ

καὶ στὴ γεμάτῃ τῇ Βουλῇ το π ρ ἄ μ ἄ τῆς νὰ δεῖξῃ.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Ο ΑΔΙΑΚΡΙΤΟΣ.—Νά εισέλθω λοιπόν, κυρία Κική ;
ΕΚΕΙΝΗ. (Φορούσα τὸ κολλὰν πανταλόνι της).—Ὁχι, ὄχι.
Περάσατε ἀπὸ τὴν ἄλλη σάλα. Ἐδῶ δὲν εἶνε γιὰ σᾶς ! Εἶνε
διὰ τὰς κυρίας. . . .
Ο ΑΔΙΑΚΡΙΤΟΣ.—Κί' ἐγώ, κυρά μου, γιὰ τὰς κυρίας δὲν
εἶμαι ;....

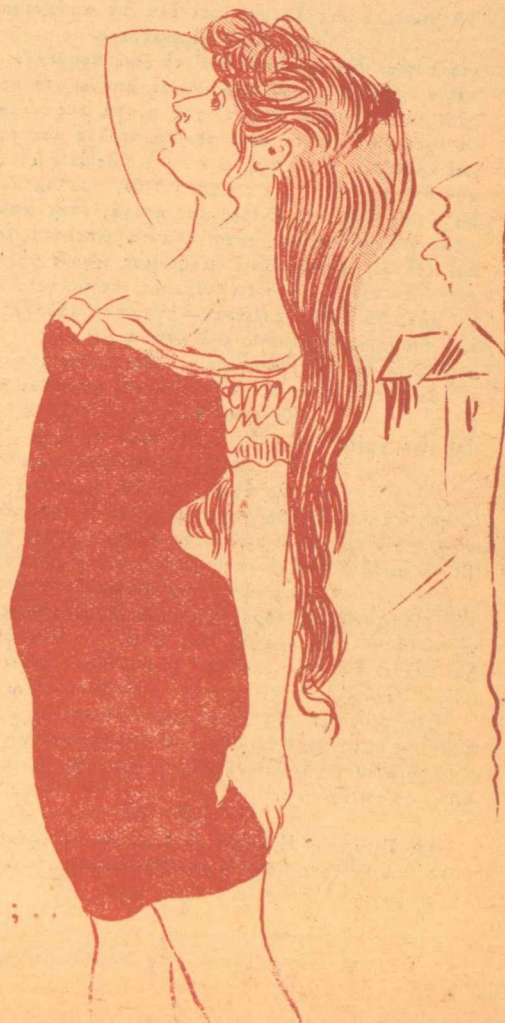
(« Χήρα γ' ἀλλάξης τὸνομα »)

— Ζητεῖται πεπειραμένος κύριος διὰ νὰ κατὰλάβῃ
τὴν θέσιν τοῦ μακαρίτου.

(Τῆς Τράπουλας)

ΕΚΕΙΝΗ. Λοιπὸν τραβῶ τὸ τρία... Ἐμπρός !..
ΕΚΕΙΝΟΣ. !!.. (Τάχει χαμένα, ἴσως διότι κτυπᾷ ἀποκάτω).
ΕΚΕΙΝΗ. (θυμωμένη). Μὰ τί κάθεσθε, κύριε Νίκο ; Ἀφοῦ
τραβῶ τὸ τ ρ ι α, σεις πρέπει νὰ βαλετε ἄ σ σ ο ν ξερόν...

(Ἀπελπισία).

— Δυστυχία μου ! Δὲν κρατεῖ κανεὶς τὸ φανάρι ; ;